NORAKSTS
Lieta Nr.A42638808
Lietvedības Nr.A1798-10/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 19.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties pieteicējai *A.J.* un Rīgas pašvaldības pusē pieaicinātas iestādes Rīgas domes pilnvarotajam pārstāvim *A.Š.*,

2010.gada 10.februārī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatot administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.J.* pieteikuma par Rīgas domes 2008.gada 19.jūnija lēmuma Nr.1-43/RD-08-702-ap atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 28.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.J.* (turpmāk tekstā arī – Pieteicēja) pieteikums par Rīgas domes (turpmāk tekstā arī – Atbildētāja) 2008.gada 19.jūnija lēmuma Nr.1-43/RD-08-702-ap (turpmāk tekstā arī – Lēmums) atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2008.gada 31.jūlija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr. A42638808.

[2] No lietas materiāliem izriet turpmāk minētais:

[2.1] Saskaņā ar 2004.gada 15.marta ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.1987 Pieteicēja ir 3/10 domājamo daļu no nekustamā īpašuma */adrese/*, kadastra Nr*./kadastra numurs/*, īpašniece. Nekustamais īpašums sastāv no zemes gabala 314 kvadrātmetru (turpmāk – kv.m.) platībā, uz kura atrodas viena piecu stāvu dzīvojamā ēka. Minētajā ēkā ir reģistrētas nedzīvojamās telpas ar kopējo platību 179 kv.m.

Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde 2008.gada 20.februārī nosūtījusi *A.J.* nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu 2008.gadam Nr.PIPN-08-171685-mp/08-170500-AL/05-16 (turpmāk – Maksāšanas paziņojums 2008.gadam). Maksāšanas paziņojumā norādīts, ka nekustamā īpašuma nodoklis ir aprēķināts par Pieteicējai piederošām 3/10 domājamām daļām no nekustamā īpašuma */adrese/*, kadastra Nr*./kadastra numurs/*.

2008.gada 19.martā Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldē saņemts Pieteicējas iesniegums ar lūgumu pārskatīt nekustamā īpašuma nodokļa Maksāšanas paziņojumā 2008.gadam norādītā nekustamā īpašuma nodokļa pamatotību. Iesniegumā norādīts, ka Pieteicējai pieder 3/10 domājamās daļas no nekustamā īpašuma */adrese/*, kas sastāv no dzīvojamās mājas dzīvokļiem un kas saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta otrās daļas 9.punktu ar nodokli netiek aplikti.

Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde ar 2008.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.PlP-08-3215-ls/05-07/08-170500-AL „Par nekustamā īpašuma nodokli" (turpmāk

– Sākotnējais lēmums) nolēma atstāt negrozītu Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes nekustamā īpašuma nodokļa Maksāšanas paziņojumu 2008.gadam.

Ar 2008.gada 22.maija iesniegumu Pieteicēja apstrīdēja Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2008.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.PIP-08-3215-ls/05-07/08-170500-AL „Par nekustamā īpašuma nodokli" Rīgas domē.

Izskatot Pieteicējas 2008.gada 22.maija Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumu, Rīgas domes priekšsēdētājs 2008.gada 19.jūnijā pieņēma lēmumu Nr.1-43/RD-08-702-ap, ar kuru nolēma atstāt negrozītu Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2008.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.PlP-08-3215-ls/05-07/08-170500-AL „Par nekustamā īpašuma nodokli".

[3] Pārsūdzētais Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem:

[3.1] Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta otro daļu par nekustamā īpašuma īpašnieku uzskatāma persona, kuras īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu ir nostiprinātas zemesgrāmatā, savukārt, atbilstoši likuma 2.panta ceturtajai daļai, nekustamā īpašuma nodokli par nekustamo īpašumu, kas uz kopīpašuma tiesību pamata pieder vairākām personām vai atrodas kopvaldījumā, maksā katrs kopīpašnieks (kopvaldītājs) atbilstoši savai daļai kopīpašumā (kopvaldījumā).

Iesniedzējas īpašuma tiesības uz nekustamā īpašuma */adrese/,* kadastra Nr*./kadastra numurs/*, 3/10 domājamām daļām ar zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2004.gada 15.marta lēmumu nostiprinātas zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā Nr.1987, pamatojoties uz 2004.gada 24.februāra apliecību par tiesībām uz mantojumu Nr.2102.

[3.2] Saskaņa ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistra informatīvas sistēmas datiem dzīvojamā mājā */adrese/*, kadastra Nr*./kadastra numurs/*, ir reģistrētas nedzīvojamās telpas ar kopējo platību 179 kv.m.

Saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 8.panta 4.punktu aktuālo kadastra informāciju izmanto nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai.

Tādējādi Pieteicēja ir uzskatāma par nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju par nekustamā īpašuma */adrese/,* kadastra Nr*./kadastra numurs/*, 3/10 domājamām daļām kā minēto daļu īpašniece saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta otro un ceturto daļu.

[3.3] Atbildētāja norāda, ka Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde ar Sākotnējo lēmumu ir aprēķinājusi Pieteicējai nekustamā īpašuma nodokli tikai par to viņas kopīpašumā esošo daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas platību, ko neizmanto dzīvošanai, atbilstoši Pieteicējas īpašumā esošajām kopīpašuma domājamām daļām.

Dzīvojamās mājas */adrese/,* kadastra Nr*./kadastra numurs/*, platības daļa 179 kv.m. saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistra datiem nav paredzēta dzīvošanai un ir apliekama ar nekustamā īpašuma nodokli. Tā kā Pieteicējas īpašumā ir 3/10 domājamās daļas no nekustamā īpašuma */adrese/*, tad attiecīgi Pieteicējas īpašumā ir arī 3/10 domājamās daļas no tās ēkas platības, kas ir apliekama ar nekustamā īpašuma nodokli.

[3.4] Apstāklis, ka iepriekšējā nekustamā īpašuma nodokļa taksācijas periodā Pieteicējai nepamatoti pārrēķināts nekustamā īpašuma nodoklis par ēkām, nevar būt par pamatu arī turpmākai prettiesiskai nodokļu neaprēķināšanai.

[4] Nepiekrītot Rīgas domes pieņemtajam Lēmumam, Pieteicēja to pārsūdzēja, iesniedzot pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā.

Pieteikumā Pieteicēja norāda, ka nepiekrīt Maksāšanas paziņojumam 2008.gadam, jo Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde, pastāvot vienādiem faktiskajiem un tiesiskajiem lietas apstākļiem, interpretējot tiesību normas lēmumos

Nr.PIP-07-4379-ls/05-07/07-157267 un Nr.PIP-08-3215-ls/05-07/08-170500-AL, ir nonākusi pie dažādiem rezultātiem.

Pieteicēja norāda, ka Rīgas dome faktiski atzinusi iestādes kļūdu, kas Pieteicējai ir radījusi nelabvēlīgas sekas, jo Pieteicēja ir maldināta, ka Rīgas domes rīcība saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 10.pantu ir tiesiska un konsekventa.

[5] 2008.gada 29.augusta paskaidrojumā Rīgas dome uztur Lēmumā minētos argumentus.

Papildus paskaidrojumos norādīts, ka apstāklis, ka iepriekšējā nekustamā īpašuma nodokļa taksācijas periodā Pieteicējai nepamatoti tika pārrēķināts nekustamā īpašuma nodoklis par ēkām, nevar būt par pamatu arī turpmākai prettiesiskai nodokļa neaprēķināšanai nākamajos taksācijas periodos.

Šāds secinājums pēc Rīgas domes ieskata ir atbilstošs Administratīvā procesa likuma 10.pantā nostiprinātajam tiesiskās paļāvības principam, saskaņā ar kuru persona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa.

Konsekvence šajā situācijā ir ievērojama attiecībā uz iepriekšējiem taksācijas periodiem, tas ir, iestādei vairs nav tiesību veikt papildus nodokļa aprēķinu par ēkām 2007.gadam. Termina „konsekvence" būtība ir tāda, ka iestāde nav tiesīga grozīt jau pieņemtos lēmumus attiecībā uz iepriekšējos taksācijas periodos aprēķināto nodokļa apmēru, taču uz 2008.gada nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu šis nosacījums nevar tikt attiecināts, jo persona par 2008.gadam aprēķinātā nekustamā īpašuma nodokļa apmēru tiek informēta pirmo reizi.

Administratīvā procesa likuma 10.pantā paredzētais iestādes rīcības tiesiskums, šajā situācijā ir jātulko tādējādi, ka iestāde, apzinoties savas rīcības prettiesiskumu iepriekšējā taksācijas periodā, nevar turpināt rīkoties prettiesiski, izdodot jaunus administratīvos aktus par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu turpmākajiem taksācijas periodiem.

[6] Pieteicēja tiesas sēdē pieteikumu uzturēja uz pieteikumā minēto argumentu pamata, papildus norādot, ka zemesgrāmatā, pamatojoties uz nekustamā īpašuma kopīpašnieku noslēgto vienošanos par lietošanas tiesību noteikšanu, ir fiksēts, kādas telpas no visa nekustamā īpašuma ir nodotas lietošanā pieteicējai un kādas ir citiem kopīpašniekiem, tādējādi Rīgas dome varēja painteresēties, kura kopīpašnieka lietošanā ir nedzīvojamās telpas, kas tiek izmantotas saimnieciskajai darbībai. Tāpat Pieteicēja norādīja, ka Atbildētāja pati ir atcēlusi nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu par 2007. gadu attiecībā uz Pieteicējas lietošanā esošo īpašuma daļu.

Atbildētājas pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un Paskaidrojumos tiesai ietverto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[9] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

[9.1] Pieteicēja saskaņā ar 2004.gada 15.marta ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.1987 ir 3/10 domājamo daļu no nekustamā īpašuma */adrese/*, kadastra Nr.*/kadastra numurs/*, īpašniece *(skat. lietas 34., 35.lapa)*.

[9.2] Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde 2008.gada 20.februārī nosūtījusi *A.J.* nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu 2008.gadam Nr.PIPN-08-171685-mp/08-170500-AL/05-16, kurā noteikts, ka pamatojoties uz likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo un otro daļu, nolemts aprēķināt Pieteicējai nekustamā īpašuma nodokli par 2008.gadam par 179 kv.m no nekustamā īpašuma */adrese/*, kadastra Nr.*/kadastra numurs/*, atbilstoši pieteicējas īpašumā esošajām 3/10 domājamām daļām no minētā nekustamā īpašuma Ls 219,38 apmērā *(lietas 20.lapa)*.

[9.3] 2008.gada 19.martā Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldē saņemts Pieteicējas iesniegums ar lūgumu pārskatīt nekustamā īpašuma nodokļa Maksāšanas paziņojumā 2008.gadam norādītā nekustamā īpašuma nodokļa pamatotību, kurā Pieteicēja norāda, ka uz viņas lietošanā esošo nekustamā īpašuma */adrese/* daļu nav attiecināms nekustamā īpašuma nodoklis *(lietas 19.lapa)*.

[9.4] Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde ar 2008.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.PlP-08-3215-ls/05-07/08-170500-AL „Par nekustamā īpašuma nodokli" nolēma atstāt negrozītu Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes nekustamā īpašuma nodokļa Maksāšanas paziņojumu 2008.gadam *(lietas 16.-18.lapa)*.

[9.5] Ar 2008.gada 22.maija iesniegumu Pieteicēja apstrīdēja Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2008.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.PIP-08-3215-ls/05-07/08-170500-AL „Par nekustamā īpašuma nodokli" Rīgas domē *(lietas 14.-15.lapa)*.

[9.6] Rīgas domes priekšsēdētājs 2008.gada 19.jūnijā pieņēma lēmumu Nr.1-43/RD-08-702-ap, ar kuru nolēma atstāt negrozītu Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2008.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.PlP-08-3215-ls/05-07/08-170500-AL „Par nekustamā īpašuma nodokli" *(lietas 6.-11.lapa)*.

[9.7] Saskaņā ar 2004.gada 29.jūnija Nekustamā īpašuma lietošanas kārtības un apsaimniekošanas līgumu starp Pieteicēju un citiem nekustamā īpašuma */adrese/*, kopīpašnieku, proti, *G.J.* un *V.J.*, ir noteikta nekustamā īpašuma */adrese/* lietošanas kārtība.

Kā var redzēt no Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr.1987 *(lietas 34., 35.lapa)*, Pieteicēja atbilstoši sev piederošajai nekustamā īpašuma domājamai daļai lieto dzīvokļus Nr.3a, 5, 6 ēkā ar kadastra apzīmējumu Nr.*/kadastra apzīmējums/* un ½ domājamo daļu no garāžas (kadastra apzīmējums Nr.*/kadastra apzīmējums*) 12,8 kv.m platībā. Pieteicējai ir arī koplietošanas tiesības uz dzīvojamās ēkas koplietošanas telpām – gaiteņiem, kāpņu telpām un siltuma mezglu, bēniņiem un dzīvojamā mājā iebūvētām komunikācijām, kā arī zemesgabalu atbilstoši katra kopīpašnieka kopīpašumā domājamai daļai. Tāpat no Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr.1987 II daļas 2.iedaļas ieraksta var redzēt, ka nekustamā īpašuma */adrese/* ēkā ar kadastra apzīmējumu Nr.*/kadastra apzīmējums/* ir veikala telpas komplekss I un darbnīcas telpas komplekss II, proti, nedzīvojamās telpas, kas ir nodotas lietošanā *G.J.*.

[10] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka nekustamā īpašuma */adrese/* ēkā ar kadastra apzīmējumu Nr.*/kadastra apzīmējums/* ir nedzīvojamās telpas – veikala telpas komplekss I un darbnīcas telpas komplekss II, 179 kv.m platībā, kuras tiek izmantotas saimnieciskajai darbībai. Minētais izriet gan no Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.1987 *(lietas 34., 35.lapa)* ietvertās informācijas, gan no Latvijas Republikas Valsts Zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas 2008. gada

15. oktobrī sniegtās informācijas no dzīvojamās ēkās */adrese/* tehniskās inventarizācijas lietas *(lietas 33.lapa).*

[11] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai Pieteicējai ir pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli par dzīvojamo ēkām */adrese/* par Pieteicējas īpašumā esošajām 3/10 domājamām daļām no ēku ar nodokli apliekamās platības, proti, lietā ir strīds par to, vai atbildētājas Lēmums ir tiesisks un pamatots.

[12] Nodokļa maksāšanas pienākums ir personas publiski tiesisks pienākums un šo pienākumu noteic likums „Par nodokļiem un nodevām".

Minētā likuma 2.panta otrā un trešā daļa nosaka, ka likums „Par nodokļiem un nodevām" attiecas uz visiem nodokļiem un nodevām, ja konkrētā nodokļa likums neparedz citu, konkrētā nodokļa vai nodevas specifikai atbilstošu kārtību, kura nedrīkst būt pretrunā ar šo likumu. Konkrēto nodokli vai nodevu uzliek saskaņā ar konkrētā nodokļa vai nodevas likumu.

Atbilstoši likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmajai daļai nekustamā īpašuma nodokli maksā fiziskās personas, kuru īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums.

Minētās tiesību normas otrā daļa noteic, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku, kura pienākums ir maksāt nekustamā īpašuma nodokli, uzskatāma persona, kuras īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu ir nostiprinātas zemesgrāmatā.

Kā iepriekš jau tika konstatēts Pieteicēja saskaņā ar 2004.gada 15.marta ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.1987 ir 3/10 domājamo daļu no nekustamā īpašuma */adrese/,* kadastra Nr.*/kadastra numurs/*, īpašniece. Līdz ar to Pieteicēja ir uzskatāma par minētā nekustamā īpašuma kopīpašnieci atbilstoši Civillikuma 1067. pantu.

Tādējādi atbildētājai kā nodokļu administrācijai bija pamats aprēķināt nekustamā īpašuma nodokli tam subjektam, kas par nekustamā īpašuma īpašnieku ierakstīts zemesgrāmatā, proti, Pieteicējai, tādā apjomā, kādā īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu ir nostiprinātas zemesgrāmatā – par attiecīgo nekustamā īpašuma domājamo daļu.

Tiesa ir konstatējusi, ka Pieteicējas atsevišķā lietošanā saskaņā ar 2004.gada 29.jūnija Nekustamā īpašuma lietošanas kārtības un apsaimniekošanas līgumu starp Pieteicēju un citiem nekustamā īpašuma */adrese/*, kopīpašniekiem ir nodoti dzīvokļi Nr.3a, 5, 6 ēkā ar kadastra apzīmējumu Nr.001, tomēr šie dzīvokļi nav nostiprināti zemesgrāmatā kā Pieteicējas atsevišķs īpašums atbilstoši likuma „Par dzīvokļa īpašumu" normām. Īpašuma tiesības ir nostiprinātas uz nekustamā īpašuma domājamām daļām, nevis reālo daļu.

Līdz ar to pat gadījumā, ja kopīpašnieki ir vienojušies par nekustamā īpašuma lietošanas kārtību, tas nedod tiesības uzskatīt, ka persona ir nekustamā īpašuma reālās daļas īpašnieks. Līdz ar to personai saglabājas īpašuma tiesības vienīgi uz domājamo daļu, kas arī tiek ņemts vērā, aprēķinot nekustamā īpašuma nodokli.

Kā redzams no „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmās daļas likums uzliek pienākumu maksāt nekustamā īpašuma nodokli fiziskai personai, kas ir attiecīgā nekustamais īpašuma īpašnieks vai arī tā tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums (pēdējais nav attiecināms uz Pieteicējas gadījumu, bet pamatā uz gadījumiem, kad nekustamais īpašums vēl ierakstīts zemesgrāmatā, piemēram, no brīža, kad ir atjaunotas īpašuma tiesības). Minētais likums neparedz, ka nekustamā īpašuma nodokli būtu jāmaksā īpašuma lietotājam, proti, likumā nav paredzēts šāds nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas subjekts. Līdz ar to secināms, ka likumdevējs nav paredzējis nekustamā īpašuma nodokļa iekasēšanu, vadoties no tā, kurš ir attiecīgā īpašuma lietotājs.

[13] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta otrās daļas 9.punkts noteic, ka ar nekustamā īpašuma nodokli neapliek daudzdzīvokļu dzīvojamo māju daļas, ko izmanto dzīvošanai.

No minētās tiesību normas izriet, ka ar nekustamā īpašuma nodokli apliek nedzīvojamo telpu platību.

No lietas materiāliem izriet, ka nekustamā īpašuma */adrese/*, nedzīvojamo telpu kopējā platība ir 179 m^2. Tātad par šo platību nekustamā īpašuma kopīpašniekiem ir jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis.

[14] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 2.panta ceturtā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli par nekustamo īpašumu, kas uz kopīpašuma tiesību pamata pieder vairākām personām vai atrodas kopvaldījumā, maksā katrs kopīpašnieks (kopvaldītājs) atbilstoši savai daļai kopīpašumā (kopvaldījumā).

Kā konstatēts iepriekš [9.1], Pieteicējai ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz zemes un ēkas 3/10 domājamām daļām. Tātad Pieteicējai nostiprinātas īpašuma tiesības arī uz 3/10 domājamām daļām no ēku nedzīvojamām telpām 179 m^2 platībā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst par nepamatotu Pieteicējas argumentu, ka nekustamā īpašuma nedzīvojamās telpas nav Pieteicējas īpašums.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta administratīvo lietu departaments savā 2004.gada 23.novembra spriedumā lietā SKA-217, nodokļa maksāšana tiesību normās noteiktajos gadījumos un kārtībā ir personas publiski tiesisks pienākums pret valsti. Šā pienākuma izpildi un valsts tiesības saņemt noteiktos nodokļu maksājumus nevar ietekmēt nodokļa maksātāja privāttiesiska rakstura attiecības ar citiem privāto tiesību subjektiem. (*skat. Augstākās tiesas Senāta administratīvo lietu departamenta 2004.gada 23.novembra spriedumu lietā SKA-217*)

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ar civiltiesisku līgumu noteikta nekustamā īpašuma kopīpašnieku nekustamā īpašuma lietošanas kārtība, arī tādā gadījumā, ja tā ir nostiprināta zemesgrāmatā, nevar būt par pamatu nekustamā īpašuma nodokļa pārrēķināšanai kādam no kopīpašniekiem, jo nekustamā īpašuma nodokļa maksāšana ir personas publiski tiesisks pienākums, turklāt spēkā esošās tiesību normas neparedz izņēmuma gadījumus nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanas vai samaksas kārtībai, gadījumos, kad puses civiltiesiskā kārtībā noteikušas nekustamā īpašuma lietošanas kārtību. Līdz ar to šāda civiltiesiska vienošanās nav saistoša nodokļu administrācijai un nevar būt par pamatu citādai nodokļa aprēķināšanai, nekā tas ir noteikts tiesību normās.

[15] Tiesa, izskatot lietas materiālus, konstatē, kā Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde ir aprēķinājusi Pieteicējai nekustamā īpašuma nodokli tikai par to viņas kopīpašumā esošo daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas platību, kas netiek izmantota dzīvošanai, atbilstoši Pieteicējas īpašumā esošajām 3/10 kopīpašuma domājamām daļām.

Kā tika konstatēts iepriekš, ka saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistra datiem telpas 179 m^2 platībā */adrese/*, nav paredzētas dzīvošanai un ir apliekamas ar nekustamā īpašuma nodokli.

Tādējādi, ņemot vērā, ka Pieteicējas īpašumā ir 3/10 domājamās daļas no nekustamā īpašuma */adrese/*, tātad attiecīgi Pieteicējas īpašumā ir arī 3/10 domājamās daļas no tās ēkas platības, kas netiek izmantota dzīvošanai un ir apliekama ar nekustamā īpašuma nodokli.

[16] Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 1.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašums daudzdzīvokļu mājā, kurā dzīvokļi pieder vairākiem īpašniekiem, ir katra īpašnieka atsevišķais īpašums kopā ar attiecīgo kopīpašuma domājamo daļu.

Kā jau iepriekš konstatēts, Pieteicējas īpašumā nav atsevišķs dzīvokļa īpašums likuma „Par dzīvokļa īpašumu" izpratnē, kopā ar attiecīgo kopīpašuma domājamo daļu, bet gan 3/10 domājamās daļas no visa nekustamā īpašuma, bet attiecīgie dzīvokļi ir tikai nodoti Pieteicējas lietošanā.

Arī Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2007.gada 23.maija lēmumā lietā SJC-7 tiesa atzinusi, ka saskaņā ar Civillikuma 1067.pantu īpašuma tiesības, kas pieder uz vienu un to pašu nedalītu lietu vairākām personām nevis reāli, bet tikai domājamās (ideālās) daļās, tā, ka sadalīts vienīgi tiesību saturs, ir kopīpašuma tiesība. Kopīpašnieka daļa ir domājamā daļa.

Turklāt, kā izriet no minētā tiesas lēmuma, pieteicējs kļūdaini uzskata, ka vienošanās par kopīpašuma lietošanas kārtības noteikšanu nozīmē kopīpašuma reālu sadali. Neraugoties uz lietošanas kārtības rezultātā radušos situāciju, kad katrs no līdzīpašniekiem lieto kādu kopīpašuma objekta daļu kā pilnīgi patstāvīgu lietu, katram no viņiem joprojām īpašuma tiesības ir vienīgi uz domājamo daļu kopīpašumā kā uz bezķermenisku lietu. (*skat. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2007.gada 23.maija lēmumu lietā SJC-7*)

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinā nav piemērojamas likuma „Par dzīvokļa īpašumu" tiesību normas.

[17] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja pamatoti saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo, otro un ceturto daļu veica Pieteicējai nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu 2008.gadam par nekustamā īpašuma */adrese/*, kadastra Nr.*/kadastra numurs/* sastāvā esošām nedzīvojamām telpām 179 kv.m platībā atbilstoši Pieteicējas īpašumā esošajām 3/10 domājamām daļām no minētā nekustamā īpašuma.

[18] Pieteicēja ir norādījusi, ka Atbildētāja par 2007. gadu ir atcēlusi nodokļa maksāšanas paziņojumu *(skat. lietas 12., 13. lapu)*, uzskatot, ka Atbildētāja, izdodot nodokļa maksāšanas paziņojumu 2008. gadam, nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 10. pantā noteikto paļāvības principu.

Tiesiskās paļāvības princips ir viens no tiesiskas valsts pamatiem. Atbilstoši šim principam valsts pārvaldei jārīkojas paredzami un konsekventi, savukārt privātpersona, ja tā saņēmusi skaidru iestādes viedokli kādā jautājumā, uz to var paļauties, attiecīgi plānojot savu rīcību. Vērtējot tiesiskās paļāvības principa piemērošanu, katrā konkrētā situācijā ir jāpārbauda, vai bija kaut kas, uz ko privātpersona varēja paļauties (skaidrs iestādes izteikums), vai attiecīgā persona tiešām uz to paļāvās, vai attiecīgā personas paļāvība konkrētajā gadījumā ir aizsardzības vērta.

Tiesa konstatē, ka Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde 2007. gada 8. jūnijā, atceļot nodokļa maksāšanas paziņojumu par 2007. gadu, ir pieņēmusi Pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu. Tiesa arī konstatē, ka tiesību normas, proti, likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta otrā daļa, kas noteic pienākumu nekustamā īpašuma nodokli maksāt tieši attiecīgā nekustamā īpašuma īpašniekam, nav mainījušās. Tādējādi varētu secināt, ka Pieteicējai ir radusies paļāvība, ka viņai nebūs jāmaksā nodoklis arī 2008. gadā. Tomēr, kā tas tika konstatēts iepriekš, nodokļa uzrēķinam par 2008. gadu ir likumīgs pamats, tādējādi secināms, ka iestāde, atceļot nodokļa maksāšanas paziņojumu par 2007. gadu, ir pieļāvusi kļūdu.

Gadījumos, kad iestāde ar kļūdainiem lēmumiem radījusi privātpersonai tiesisko paļāvību uz kādu konkrētu rezultātu, tai administratīvā akta izdošanas procesā jāsakaras ar divu tiesību principu – tiesiskuma principa un tiesiskās paļāvības principa sadursmi. Proti, no vienas puses, privātpersonai ir tiesiskā paļāvība, ka iestāde rīkosies atbilstoši iepriekš paustajiem izteikumiem. No otras puses, iestādes darbībām jāatbilst

tiesību normām, tās rīcībai jābūt tiesiskai – jāatbilst tiesību normām. To, kuram principam ir dodama priekšroka, jāizlemj katrā konkrētajā gadījumā.

Kā izriet no likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" Pieteicējai nodoklis ir jāmaksā, savukārt pašvaldībai kā nodokļu administrācijai ir pienākums nodokli iekasēt. Gan pašvaldības, gan Pieteicējas pienākums ir ievērot likuma normas, tādējādi Pieteicējas tiesiskā paļāvība konkrētajā gadījumā attiecībā par nodokļu aprēķinu uz turpmākiem periodiem, tas ir, sākot ar 2008. gadu, nav tiesiski aizsargājama. Savukārt var tikt aizsargāta Pieteicējas tiesiskā paļāvība uz to, ka nodoklis netiks prasīts par 2007. gadu un iepriekšējiem periodiem.

[19] Ievērojot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja Lēmums ir pamatots, tādējādi tiesa nekonstatē jauna administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumus.

[20] Pieteicēja tiesai lūdz atlīdzināt tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 10 Ls apmērā. Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmā daļa paredz valsts nodevas atlīdzinājumu tikai gadījumos, kad prasījums ir daļēji vai pilnībā apmierināts. Tādējādi, ņemot vērā, ka tiesa noraida pieteikumu par Lēmuma atcelšanu, arī minētais Pieteicējas prasījums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291. pantu, tiesa

nosprieda:

A.J. pieteikumu par Rīgas domes 2008.gada 19.jūnija lēmuma Nr.1-43/RD-08-702-ap atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu **noraidīt**.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 19.februārī.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2010.gada 19.februārī